

# Mirisni Vrt Ljubavi



Šeik Nafzui

# SADGRŽAJ

## UVOD

Upošteno o ljubavi između muškarca i žene..... 5

## POGLAVLJE PRVO

O hvalevrednim muškarcima..... 10

## POGLAVLJE DRUGO

O hvalevrednim ženama..... 26

## POGLAVLJE TREĆE

O muškarcima vrednim prezira..... 42

## POGLAVLJE ČETVRTO

O ženama vrednim prezira..... 46

## POGLAVLJE PETO

O milovanju i ljubavnom uživanju sa ženama..... 49

## POGLAVLJE ŠESTO

O stvarima za ljubav korisnim ..... 53

## POGLAVLJE SEDMO

O stvarima za ljubav štetnim..... 76

## POGLAVLJE OSMO

O raznim nazivima i imenima muških polnih organa, kao i o snovima i njihovom značenju za muškarce..... 87

## POGLAVLJE DEVETO

O raznim nazivima i imenima ženskih polnih organa, kao i o snovima i njihovom značenju za žene..... 98

## POGLAVLJE DESETO

O nekim zapažanjima što se odnose na polne organe i njihova svojstva kod raznih životinja..... 118

## POGLAVLJE JEDANAESTO

O ženskim lukavstvima, prevarama i spletkama..... 121

## POGLAVLJE DVANAESTO

O nekim primedbama korisnima za muškarce i žene..... 138

## POGLAVLJE TRINAESTO

O ljubavnoj snazi i uživanju u polnom odnosu..... 143

## POGLAVLJE ČETRNAESTO

Opis i lečenje materice u žene nerotkinje..... 146

## POGLAVLJE PETNAESTO

O sredstvima koja nam služe za pobačaj..... 148

## POGLAVLJE ŠESNAESTO

O razlozima polne nemoći kod muškaraca..... 150

<b>POGLAVLJE SEDAMNAESTO</b>	
O prividnoj polnoj nemoći muškaraca.....	153
<b>POGLAVLJE OSAMNAESTO</b>	
O načinu i sredstvima za povećanje muškog polnog uda.....	158
<b>POGLAVLJE DEVETNAESTO</b>	
O sredstvima što odstranjuju neugodan miris ispod pazuha te iz ženskih polnih organa.....	161
<b>POGLAVLJE DVADESETO</b>	
O znakovima trudnoće, kao i o tome kako ćemo znati da li će dete biti muškog ili ženskog pola.....	163
<b>POGLAVLJE DVADESET I PRVO</b>	
Konačni zaključci te uputstva o korisnosti delovanja raznih jela i pića na mušku polnu snagu i moć.....	164



## UVODNA REČ O AUTORU KNJIGE

Autor knjige je ostao upamćen po imenu Šeik Nafzui. Uprkos mnogim greškama koje se mogu naći u ovoj knjizi i koje uglavnom potiču iz neznanja i nemara prepisivača ovog dela, očigledno je da je ovo delo došlo iz pera čoveka velike erudicije, koji je posedovao veće znanje o književnosti i medicini od svojih savremenika Arapa.

Sudeći po istorijskim podacima sadržanim u prvim stranama manuskripta, može se pretpostaviti da je ovo delo napisano početkom XVI veka, oko 925. godine Hegira. Sudeći po arapskom običaju da dodaju ime mesta u kom su rođeni sopstvenom imenu, može se zaključiti da je autor rođen u Nafzui, gradu koji se nalazi u istoimenoj oblasti na jugu Tunisa, pokraj jezera Sebha Melkir.

Šeik sam navodi da je živeo u Tunisu, gde je knjiga najverovatnije i napisana. Tradicionalna priča govori o veoma čudnom motivu za preduzimanje poduhvata pisanja ovog neobičnog dela.

Priča o autorovom poznavanju prava, književnosti i medicine je doprla do tuniskog Beja, koji mu je naložio da zauzme mesto Kadija. Kako nije želeo javnu funkciju, a ne želeći da uvredi vladara, Šeik je zatražio kratko odlaganje te dužnosti ne bi li završio delo koga se latio. Nakon toga se prihvatio pisanja rukopisa koji je u potpunosti zaposeo njegov um, i koji je na kraju privukao toliku pažnju na autora da je ovaj postao nepodoban za bilo kakvu javnu funkciju.

Međutim ova verzija priče, koja predstavlja Šeika kao čoveka lakog morala, nije potvrđena dokazima. Dovoljno je samo baciti pogled na knjigu i zaključiti da je autor bio vođen namerama koje su za svaku pohvalu i daleko od bilo čega nečistog, i da zasluzuje zahvalnost celog čovečanstva za uslugu koju mu je načinio. Nasuprot običaju Arapa, ne postoje pisani komentari na knjigu, za šta je razlog verovatno sadržaj, koji je bezrazložno uplašio ozbiljna i studiozna razmatranja. Bezrazložno, jer ova knjiga, možda više nego mnoge druge, traži komentare, i velika pitanja postavljena u njoj otvaraju široko polje za razmišljanje.

Šta bi moglo biti važnije od pitanja principa na kojima leži sreća muškarca i žene, i njihovih međusobnih odnosa.

Ova knjiga, iako nije zbirka prikupljenih rukopisa, nije u potpunosti ni delo genija Šeika Nafzua, i primetno je da su mnogi delovi pozajmljeni od drugih arapskih i indijskih pisaca. Na primer, opisi ljubavnih poza su najverovatnije pozajmljeni iz indijskih dela, i knjiga Ptice i Cveće Azedine Mokadiši je sa uvažavanjem konsultovana na temu tumačenja snova, međutim autor se mora pohvaliti za svoj doprinos na temu umetnosti ljubavi.

Kao što Šeik govori u uvodu svojoj knjizi: «Kunem se Bogom, zaista! znanje pohranjeno u ovoj knjizi je neophodno svakom čoveku. Samo bestidno neuki ljudi, neprijatelji nauke, neće pročitati ovu knjigu, ili će je ismejati.»



## **UOPŠTENO O LJUBAVI IZMEĐU MUŠKARCA I ŽENE**

Neka je večna slava i hvala premudrom i svemoćnom Alahu zato što je na najveću radost i veselje muškarca stvorio ženu, a na najveće veselje i radost žene stvorio muškarca, te koji je ženinu telu dopustio uživanje samo tada kad se ono u ljubavi spoji s telom muškarčevim, a telu muškarčevu kad se ono u ljubavi spoji s telom ženinom.

I to uzajamno spajanje i sjedinjavanje muškarčeva tela sa ženinom i ženina tela s muškarčevim dogada se uvek u nekoj vrsti živahnoga boja, u kome dolazi do obostranog ispreplitanja udova, u kojima strast — potpomognuta zajedničkim pokretima tela — dovodi gotovo uvek do najvećeg zadovoljstva i telesne naslade.

Jer dodirivanjem polnih organa i muškarac i žena brzo se nadraže, te snažni pokreti muškarca, propraćeni odgovarajućim nežnim pokretima žene — na njihovo veliko zadovoljstvo — završavaju gotovo uvek obilnim izbacivanjem semena, što ih oboje usrećuje iznad svega.

A osim toga poljubac u usta, poljupci u grudi i u oba obraza, a zatim u vrat i u potiljak, te napokon sisanje usana i grudi — darovi su Svevišnjega, namenjeni tome da u najpresudnijem trenutku izazovu najviše ljubavno uzbuđenje, kako kod muškarca, tako i kod žene, što ih oboje ubrzo dovodi do najvišeg telesnog uzbudenja i ljubavne polne naslade.

Zbog toga je naš svevišnji i premudri Gospodar sveta i ukrasio ženu raskošnim grudima i obdario je nežnim obrazima, a lice joj obojio svežim mirisnim rumenilom. A zatim joj je oči ukrasio tankim trepavicama i obrvama, oštrom poput mača, te je ulepšao oblim trbuhom, neobično ljupkim pupkom i punačkom zadnjicom što počiva na njezinim čvrstim bokovima, kako bi njezina bedra, kao dva predivna vitka stupa, među kojima je smešteno najdivnije rvalište — nazvano stidnicom — pokazalo svu mudrost i velikodušnost Alahovu.

Jer njezina bedra nisu ni preduga ni prekratka, te su ukrašena mekim kolemima i čvrstim zglobovima, nežnim listovima i malim ženskim stopalima, na koje se ponekad pričvršćuju teški, skupoceni ukrasi.

A onda je njezinu stidnicu opremio slatkim vlažnim ustima, što imaju sa svake strane po dve stidne usne i u sredini sama proreza jezičak, što se poput gazelina traga nazire između guste šume pustinjske.

O, koliko li je ljudi na tom čudesnome putu u te rajske dveri zauvek izgubilo glavu, a koliko li se opet drugih pokazalo najvećim junacima!

A zatim je naš premudri i svevišnji Gospodar sveta uronio ženu u more čari, strasti i zadovoljstava, te ju je prekrio skupocenim tankim haljinama i sjajnim pojasevima, a njezino lice, oči i usta obdario zavodljivim smeškom, što nas neizmerno usrećuje, privlači i zavodi.

Stoga neka bude večna slava i hvala Onome koji je stvorio ženu sa svom njezinom lepotom i svim njezinim dražima, te njezinim telom i svima njegovim čarima, i koji joj je dao bujnu mirisavu kosu, vitak stas, dražestan hod i raskošne grudi, što u nama čudesnu strast raspaljuju.

Tako je svevišnji Gospodar sveta darovao ženi svu moć zavodenja i sve muškarce — bili oni snažni ili slabi — potčinio toj sveopštjoj ljubavnoj čežnji prema ženama. Jer žena je priateljica muškarcu u njegovoj životnoj samoći, ona je njegova pratilja i saborac, što mu daje razlog za opstanak i povod za odlazak.

I zbog toga želja svakoga muškarca da stanuje u srcu one koju ljubi, pa makar bio od nje i ne znam koliko udaljen, uzrokuje da njegovo srce večno gori strasnim plamenom, te da ga ispunjava neizmernom životnom snagom i čudesnim zanosom, ili očajem i tugom, podvrgavajući ga gotovo uvek tako najneobičnijim duševnim promenama i raspoloženjima, što izviru iz njegove telesne strasti i ljubavnog zanosa, a kao posledica njegove neobuzdane čežnje za ljubavnim i polnim sjedinjavanjem s njegovom najmilijom izabranicom.

Stoga mu ja, kao verni njegov sluga, ponovo iskazujem beskrajnu hvalu i slavu, što se niko na tom svetu ne može oteti ljubavi, a niti od nje pobeći, niti se pred njome spasiti, i što ničim ne može ugasiti tu čežnju da onu koju ljubi stvarno i poseduje, pa čak ni promenom mesta samog boravka, pa čak ni begom niti nestankom.

I zbog toga ja čvrsto verujem i tvrdim da nema boga do Boga, što će posvedočiti i na sam dan poslednjega suda, a isto tako svedočim i tvrdim i za našeg premudrog i slavnog učitelja, a njegovog vernog slugu, i njegovog glasnika, a našega najvećeg proroka Muhameda — neka ga milost i blagoslov Alahov svuda prate! — njega i sve njegovo potomstvo, kao i sve njegove učenike i verne sledbenike, da će u tim mislima i u tim molitvama ustrajati sve do poslednjega dana suda, tog najstrašnijeg časa na koji smo svi mi na toj zemlji zauvek osuđeni.



## O POSTANKU SAMOG DELA

Ovo izvanredno delo napisao sam prema nekoj maloj neuglednoj knjizi, poznatnoj pod naslovom Luč ovoga sveta, što nam govori o tajni samoga nastanka. I tada je za njega saznao ugledni veliki vezir našeg presvetloga gospodara Abdula el Aziza, vladara Tunisa.

A taj ugledni vezir beše vladarev dvorski pesnik, njegov lični poverenik, prijatelj i pratilac. On beše, svakako, vrlo mudar, razborit i oštrouman čovek, jednom reći najmudrija i najučenija glava svoga vremena, upućen u sve zemaljske stvari i u sve znanosti. Zvao se Muhamed ben Uana ez Zonaui, a bio je porekлом iz starog kabilijskog plemena Zonaua. Odrastao je u Alžиру i tamo ga je naš slavni gospodar Abdul el Aziz ben Hafzi upoznao.

Ali na sam dan zauzeća Alžira, pobeže naš presvetli gospodar s njime u Tunis — neka nam svevišnji Alah čuva tu prelepnu i slavnu zemlju sve do časa ponovnog rođenja! — i tu ga imenova velikim vezirom i upraviteljem svih svojih imanja, te svojim osobnim poverenikom.

Ali kad spomenuta knjiga dospe u ruke tom uglednom i mudrom veziru, posla on po mene da ga odmah posetim. A kada stigoh u njegovu kuću, on me primi s najvećim počastima.

A zatim me nakon tri ili četiri dana opet poseti i, pokazavši mi moju knjigu, svečano me zapita: »Je li to zaista tvoje delo?« — Međutim, kad primeti kako sam od stida pocrveneo, odmah doda: »No, zbog toga se uistinu ne moraš ni malo stideti, jer što god je u njoj napisano, sve je čista istina! I niko se ne može smejeti tvojim tvrdnjama! Uostalom, ti i nisi sve to obradio prvi. Ali ja se kunem svemoćnim Alahom da bi tvoja knjiga mogla biti svakome od velike koristi. Premda ostaje još mnogo toga što bi u njoj svakako trebalo obraditi i čime bi je valjalo nadopuniti.«

Na moje pak pitanje što pod time misli, on nastavi i reče: »Pre svega trebalo bi da u svoje delo unesesh poglavljje o raznim sredstvima i lekovima, o čemu baš ništa nisi rekao, te da to potkrepiš svim mogućim poznatim primerima i da ništa od toga ne izostaviš. Potom, trebalo bi isto tako da bar ukrako opišeš sam čin postanja, to jest našega rođenja, kao i sve ono, što ga može otežati ili sprečiti. Osim toga trebalo bi — po mome mišljenju — da navedeš i neka sredstva za uklanjanje neugodnih mirisa s raznih delova ljudskog tela, a osobito sa ženskih polnih organa, kao i sredstva što te organe sužavaju, odnosno proširuju. A zatim, trebalo bi da što god kažeš i o samoj trudnoći žene, kao i o tome kako se trudnoća neke žene može sprečiti, ili zametak u njenoj utrobi zadržati, te da tako delo što više upotpuniš, kako bi svačije potrebe i želje bile zadovoljene.«

Na šta sam mu ja ponovo odgovorio: »O moj premudri gospodaru, sve što si mi savetovao, nije uistinu teško ispuniti, bude li to volja Svevišnjega. — I tada se ponovo dадох на posao, da svoje delo — kao što on reče — što više upotpunim, moleći pri tome svemoćnog Alaha, da svoj blagoslov i milost, u ime svoga premudrog sluge i našeg velikog učitelja i svemoćnog gospodara, izlije na mene. I tako ponovo napisah ovo delo, te ga nazvah »Mirisni vrt ljubavi«, a zatim se pomolih svevišnjem Alahu da sve to dobro svrši — jer nema boga do Boga, a Muhamed mu je najveći i jedini pravi prorok — te ga zamolih da

me uvek i svuda štiti i čuva, i da me u svemu na pravi put izvede, budući da sva naša životna sreća i radoš, kao i sva naša snaga, samo u Njemu počivaju. -

A zatim svoje tako upotpunjeno delo podelih na dvadeset i jedno poglavlje, da ga onome ko iz njega želi nešto naučiti i za sebe saznati načinim što preglednijim, te da ono što god u njemu neko traži, može što lakše i što brže pronaći. Jer se svako poglavlje u samom delu odnosi na posebnu temu — bilo da se govori o ljubavnom milovanju i polnim zadovoljstvima, bilo da se govori o raznim zgodama, pri povetkama i šalama, ili pak o raznim lukavstvima, prevarama, podvalama i izdaji žena, odnosno muškaraca.



Ovo je knjiga koja će, pre svega, oduševiti sve arabofile. Ogromni poduhvat kojeg se Šeik Nafzul prihvatio proizveo je jedinstven bliser arapske književnosti koji nam pruža uvid u svakodnevni život arapskih muškaraca i žena i, pre svega, u privatne odnose među njima. Međutim ovo je mnogo više od ovlašnjeg pogleda u prošlost i kulturu arabljana, -ovo je zbornik znanja o umetnosti ljubavi prikupljenih na jedno mesto i depunjenih od strane čoveka koji je bio ispred svog vremena. Kao takva ova knjiga stoji rame uz rame sa Kamasutrom, jednim od najvećih udžbenika zadovoljstava koja mogu jedno drugom pružiti muškarac i žena. Tokom vekova koji su prošli od pisanija knjige nije napravljeno mnogo prevoda na evropske jezike i, zapravo, oni koji postoje uglavnom su delo amatera zaljubljenika u arapsku književnost. Iz tog razloga veoma je malo ljudi koji se mogu smatrati srećnicima koji su pročitali ovo delo.



ISBN 86-86293-04-6

9 788686 293046

Mirdin